



γλῶσσων τοῦ πηγ καὶ πηχ. 1) Διὰ τὸ αὐτὸ καὶ οὐδέποτε βοήθειαν παρέχει εἰς ἡμᾶς ἡ καθαρά γλωσσολογία ἐν τῇ ἰθνογραφικῇ ἐρευνῇ ἀλλὰ μᾶς ἐγκατέλαψεν ὅλως ὀδύνην καὶ μᾶς ἐπέκεινεν εἰς τὰ κρητὰ τοῦ λουτροῦ, ἀνώγειροι δ' ἑρευνηταί, ὡς ὁ Hirt, ὁ Schröder, ὁ Penka. Ἐκαιδέτατα προσλαμβάνουσιν εἰς τὰς ἐρευνας τῶν καὶ ἄλλ' στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλ' ὁ μὲν, καίτοι ἐπιξεργαζόμενοι τὸ αὐτὸ ὕλικόν, καταλήγουσιν εἰς γνῶμας πολὺ διαφερούσας ἀλλήλων. Ὅσον τις προσπαθῆσθαι, ὡς Ἐπράξα ἐπὶ αὐτῷ, τὰ προχωρήσθαι εἰς τὰς ἐρευνας τοῦ ἰθνογραφικοῦ ἀπέταται τῶν φυλετικῶν καὶ ἰθνογραφικῶν προβλημάτων, πλὴν δὲ τῆς φυσικῆς ἀνθρωπολογίας, τῶν γλωσσολογικῶν διδομένων, τῆς προϊστορικῆς ἐρευνῆς καὶ τῶν ιστορικῶν μαρτυριῶν, συμβουλευθήται καὶ τὴν γλωσσολογίαν, καταλαμβάνεται ἐπίσφι ἀντιόχημα ἐπὶ ἐκπιήξεως βλῆκων μετὰ πόσης ἰσχυρογνώμοσύνης καὶ ἀδιαφορίας ἐπιστηρίζονται ἀκριβῶς ἀειτήρητοι θεωρίαι, καὶ πᾶς ἀφ' ἑτέρου μία οἰαδῆποιε νέα ἰδέα παρουσιάζεται μὲ τὴν ἀξίωσιν ὅτι εὖτε γλωσσικοὺς νόμους ἀπολύτως ἰσχύουσιν.

Διὰ τῆς ἀποδείξεως, ὅτι γλῶσσά τις περιέχει τὸ σαταμικὸν ἢ τὸ κεντοσμικὸν στοιχεῖον, δέχεται βεβαίως τὰ ἐπάρχη διδομένων σπουδαῖον τι σιγήριγμα πρὸς ἐξερεύνησθαι τῆς καταγωγῆς τῆς δῆνα ἢ δῆνα γλῶσσης. Οὕτως ἐν τοσούτου τοῦ πράγματος, ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἐν τῇ Ἑρρακικῇ καὶ ὠστικῇ ἐν τῇ Ἀλβανικῇ ἐπάρχη, καίτοι εἰς ἡμετέρας βεβαίως τὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπιβεβαίωσις τῶν ἡμετέρων ἐρευνῶν, οὐχ ἴσως καὶ ὡς μόνον αὐτῶν βίαις. Ἄλλως τε τὸ μυστήριον τῆς Ἀλβανικῆς καὶ Ἑρρακικῆς γλῶσσης θὰ ἦτο βεβαίως κλειμμένον ἀπὸ ἑκατονταετίας ἤδη. Μὲ τὸ σαταμικὸν στοιχεῖον δὲν εἶρεται ἡ μὲν τῆς Ἰλλυρικῆς καὶ τῆς Ἑρρακικῆς συνάφεια οὐδὲν δὲ ἀποδεικνύεται δυνατόν τὰ χρῆσιμύσθαι ὡς ἀρχὴ οὕτι ἐπὶ τῆς ὁμοειδοῦς οὕτι ἐπὶ τῆς ἐτεροειδοῦς φέσειας τῶν δύο γλωσσῶν.

Κατὰ τὰς μεταναστεύσεις τῶν λαῶν αἱ ὀξεῖαι ἐφεοικῶσαι προϋποθέτουσι γλωσσολογικὴν ἀπομόνωσιν. Ὁ ἐπὶ τοῦ Μόρρας Βάγνιτ ἐπισχθεῖς οὗτος ἱπιστημονικὸς νόμος τῆς μορφῆς τῶν εἰδῶν φαίνεται μοι ἀμελόμενος ἐν ἐπὶ τῆς Ἀνθρωπολογίας καὶ Ἑθνολογίας κατὰ τρόπον ἐξιοθρήνητον. Διὰ τῶν ἀπομοτώσεων τῶν εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἀνηκόντων ἀτόμων οἰσιντες προκάλεισαν τὴν μόρτωσιν διαλέκτων καὶ ἐπὶ τέλος ἰδιαιτέρων ὡς γλωσσῶν, συμβαίνει ὅστις ἀρχικῶς ὁμοειδοῦς γλῶσσα, διατελλέσασθαι τοπικῶς κωχωρισμέται, χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων δι' ὀξετέρων διαφορῶν. Ἀλλ' διὰ μεταναστεύσεων συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίστροφον, ὅτι γλῶσσα ἀρχικῶς κωχωρισμέται, διασπῆται εἰς ἑγγυτέρων πρὸς ἀλλήλας ἑσπῆν, ἐξομοῦσθαι ἰσχυρῶς ἐπ' ἀλλήλων ἐπιδράσεις καὶ παραλαμβάνουσι κατ' ἀλλήλων οὐκ ἄδη συστατικὰ μέρη.

1) Σπ. Μεταρρ. Οἱ ἀγρόμετοι Γερμανοὶ συγγίουν, ὡς γνωστόν, τὴν ἑσπῆν μετὰ τῆς Ἀλβανικῆς, πρὸς τὴν ἐν τῇ προσημασίᾳ ἀνωτορίας.